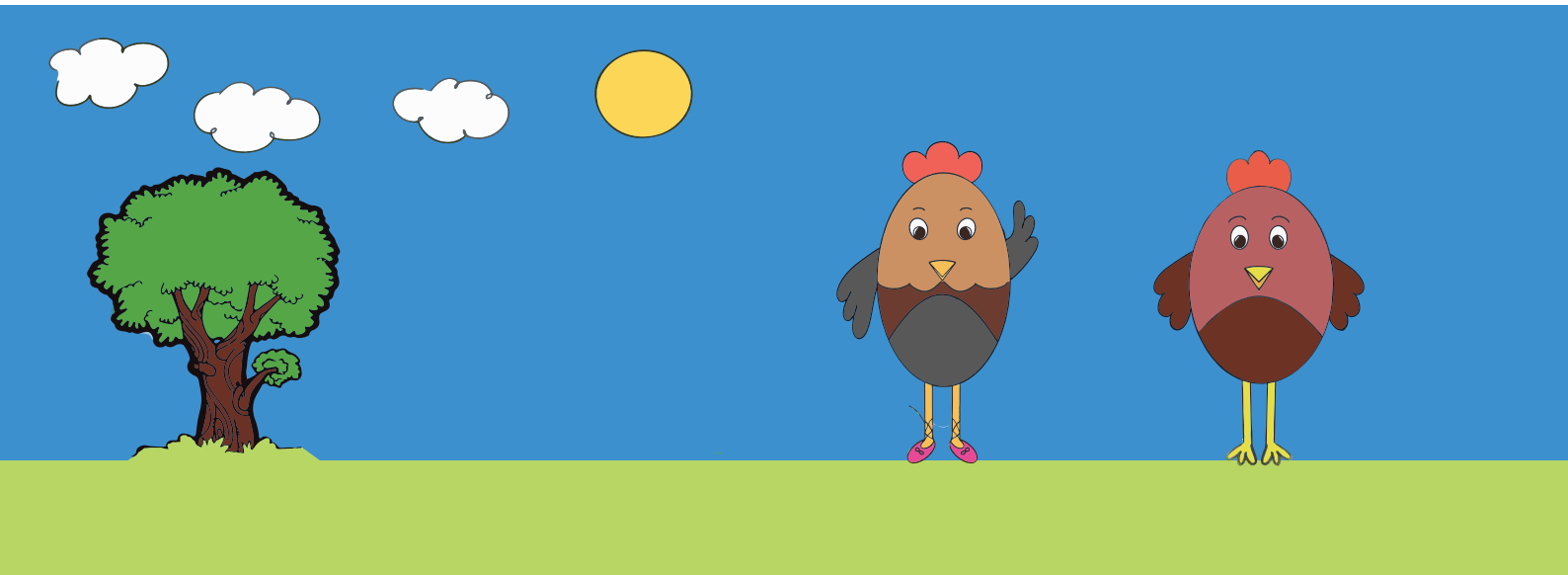

Enhancing Pupils' Social Skills and Enriching
Teaching Methods through Storytelling and Virtual Reality

Η Κική και η Κοκκινώ

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Η υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην παραγωγή της παρούσας έκδοσης δεν συνιστά αποδοχή του περιεχομένου, το οποίο αντικατοπτρίζει αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών, και η Επιτροπή δεν μπορεί να αναλάβει την ευθύνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτήν.

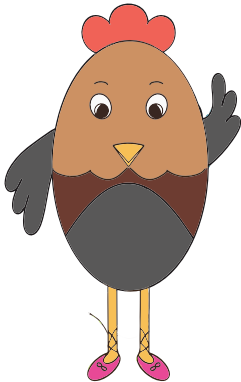
Πίνακας Περιεχομένων

Βασικοί ήρωες ιστορίας	σελίδα	1
Περίληψη	σελίδα	2
Ιστορία	σελίδα	4

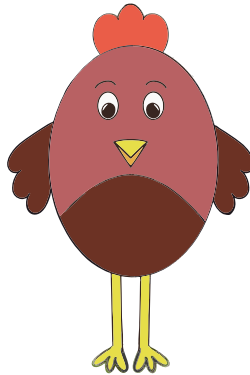
Βασικοί ήρωες

Κική
Κοκκινώ
Κυρ-Κικιρίκος

Κική

Κοκκινώ

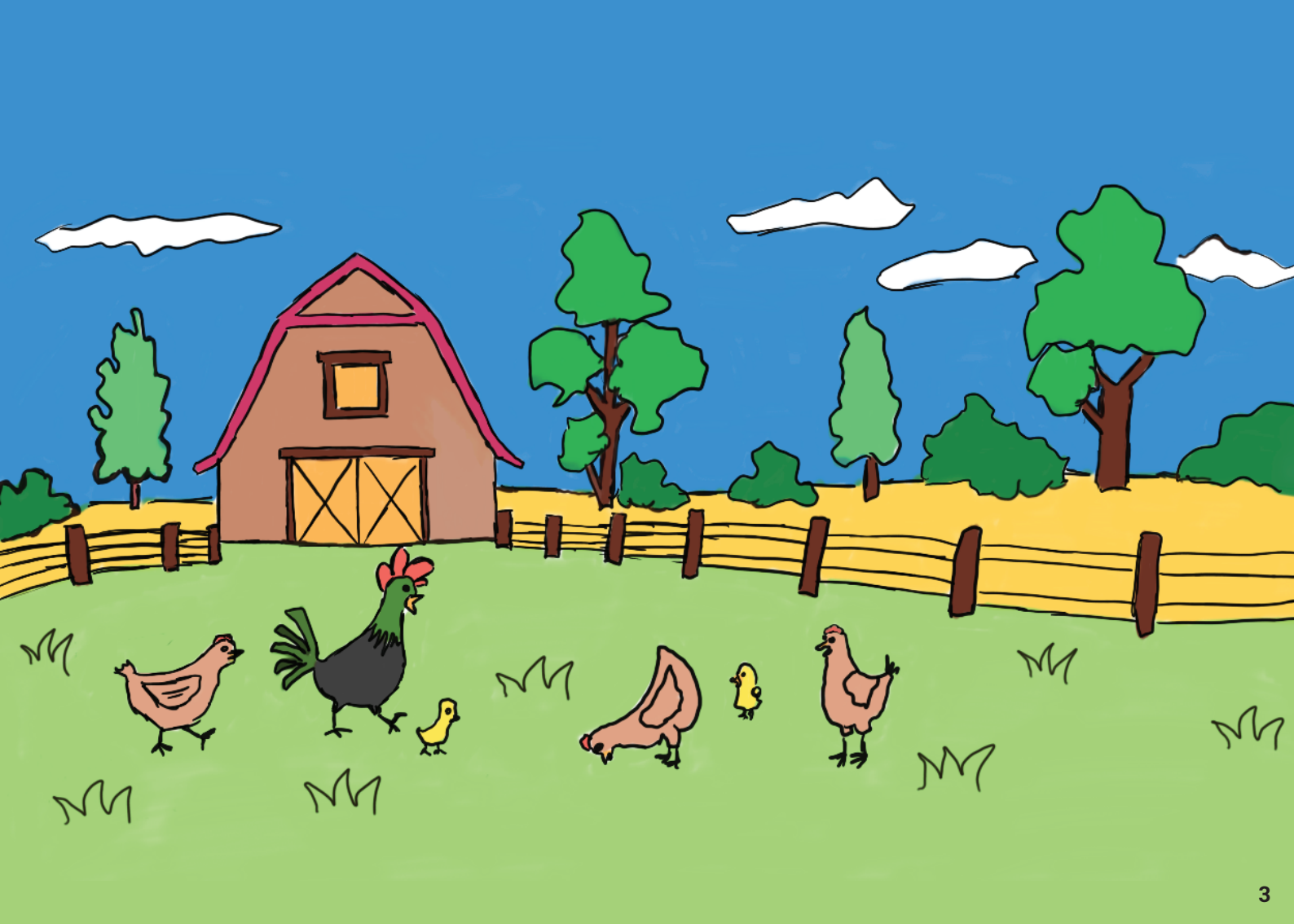
Κυρ-Κικιρίκος

Περίληψη

Σε μια φάρμα σε ένα καταπράσινο λιβάδι ζούσαν πολλές κότες με τα κοτοπουλάκια τους. Γύρω από τη φάρμα υπήρχε ένας ψηλός φράκτης και καμιά κότα ή κοτοπουλάκι δεν επιτρεπόταν να φύγει. Στο λιβάδι παραμόνευε ο κίνδυνος. Ο κυρ- Κικιρίκος, ο κόκορας, με το άγρυπνο και οξύ βλέμμα του, προστάτευε όλες τις κότες και τα κοτοπουλάκια από κάθε κίνδυνο. Στη φάρμα αυτή ζούσαν η Κική και η Κοκκινώ δυο κοτούλες, οι οποίες ήταν καλές φίλες. Μοιράζονταν όλα τα μυστικά τους και υποστήριζαν η μια την άλλη σε κάθε δυσκολία. Η Κική είναι πολύ όμορφη και ονειρεύεται να γίνει μια σπουδαία μπαλαρίνα. Η Κοκκινώ είναι πολύ αδέξια, αλλά έχει υπέροχη φωνή. Ονειρεύεται να γίνει μια σπουδαία τραγουδίστρια. Όλοι μέσα στη φάρμα τις κοροϊδεύαν και τις περιγελούσαν για τα όνειρά τους. Στ' αλήθεια, ποιος μπορεί να πιστέψει πως δυο κοτούλες μπορούν να κυνηγήσουν τα όνειρά τους! Αυτές το θέλουν πάρα πολύ και θα το τολμήσουν. Το μόνο που χρειάζεται είναι να ξεπεράσουν τους φόβους τους και να το πιστέψουν. Ακόμα και τον κίνδυνο στο λιβάδι θα μπορέσουν να τον αντιμετωπίσουν μαζί!

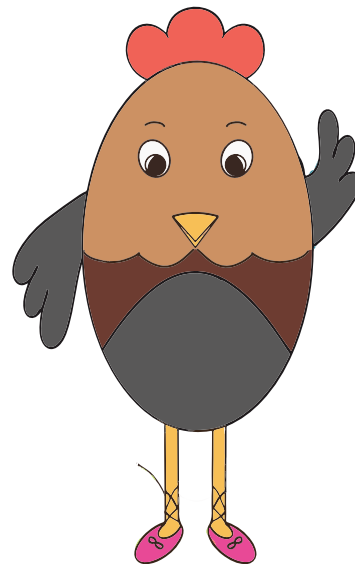

Σ Σε ένα μεγάλο αγρόκτημα δίπλα από ένα καταπράσινο λιβάδι, ζούσαν πολλές κότες με τα κοτοπουλάκια τους. Στο λιβάδι φύτευαν λογής λογής λουλούδια και φρέσκια λαχταριστή χλόη. Πόσο θα ήθελαν οι κότες να βγουν στο λιβάδι, να βοσκήσουν ελεύθερα!!! Ένας ψηλός συρμάτινος φράχτης εμπόδιζε τις κότες να βγουν στο λιβάδι. Εκεί στο λιβάδι παραμόνευε ο κίνδυνος και καμιά κότα και προπαντός κοτοπουλάκι επιτρεπόταν να βγει στο λιβάδι, όσο κι αν ήθελε να γευτεί τη φρέσκια χλόη.

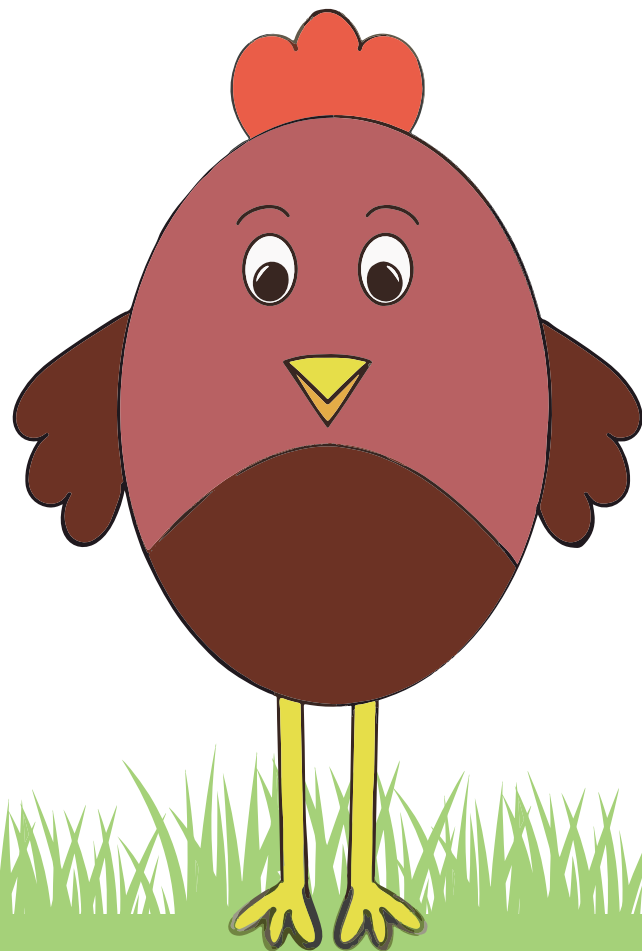
Γ'αυτό φρόντιζε ο Κικιρίκος, ο καμαρωτός μαύρος κόκορας με τα χρυσοπράσινα φτερά. Περπατούσε επιβλητικός μέσα στο αγρόκτημα και με το οξύ του βλέμμα παρατηρούσε κάθετι. Κάθε που ένιωθε κίνδυνο να πλησιάζει κικιρίζε τόσο δυνατά, ώστε αμέσως όλες οι κότες και τα κοτοπουλάκια μαζεύονταν στον αχυρώνα. Όλες οι κότες και τα κοτοπουλάκια ήξεραν πως το συνεχές κικιρίκι σήμαινε μεγάλη απειλή, γ'αυτό έπρεπε να τρέξουν γρήγορα.

Στο αγρόκτημα αυτό οι κότες είχαν μεγάλα όνειρα... ή τουλάχιστον κάποιες από αυτές. Κάποιες ονειρεύονταν να φύγουν από το αγρόκτημα και να γίνουν διάσημες. Πίστευαν πως θα μπορούσαν να ξεφύγουν από την μοίρα των γαϊγάδων τους που μόνο γεννοβολούσαν αυγά και πουλιά. Έτσι σκέφτονταν οι δυο φίλες, η Κική και η Κοκκινώ. Η Κική ήταν πολύ όμορφη.... Ξεχώριζε με τα λαμπερά καφέ και μαύρα φτερά και τη χρυσή γραμμή κάτω από το λαιμό της, σαν κολιέ.

Η κυρα-Κοκό έλεγε την κορούλα της πριγκίπισσα, γιατί στ' αλήθεια μόνο οι πριγκίπισσες θα μπορούσαν να έχουν τέτοια γραμμή. «Η Κική μου, συνήθιζε να λέει στις άλλες κότες, είναι γεννημένη για σπουδαία πράγματα. Κάποια μέρα θα γίνει διάσημη». Στ'αλήθεια η Κική αγαπούσε πολύ τον χορό. Όπου την έχανες όπου την έβρισκες έκανε στροφές στο ένα πόδι, είχε γίνει τόσο ευλύγιστη που κατάφερνε να κάνει σπαγκάτο. Και δωσ' του κακαρίσματα η κυρά-Κοκό.... Και δωσ' του κακίες οι γειτόνισσες που άμυαλη την ανέβαζαν και χαζούλα την κατέβαζαν..... Η κυρα-Κοκό καμιά τους δεν άκουγε... Ήτανε περήφανη για την Κική της!

Η Κοκκινώ είχε καφεκόκκινα φτερά. Η Κοκκινώ ήταν στρουμπουλή και συχνά έχανε τα πόδια της και σκουντουφλούσε. Γι' αυτό και οι άλλες οι κότες την κορόιδευαν για το στραβό της περπάτημα.... Όπως σκουντουφλούσε με το άτσαλο της περπάτημα, άλλο τόσο σκουντουφλούσε στην ανάγνωση... και δωσ' του γέλια από τα άλλα κοτοπουλάκια στην τάξη... Αμ στο σπίτι τα πράγματα δεν ήταν καλύτερα... Τα μικρότερα αδέρφια της την κορόιδευαν που ήταν τόσο αδέξια. Η μαμά της τής θύμωνε και της έλεγε πως πρέπει να προσπαθήσει περισσότερο... Η Κοκκινώ που άκουγε όλους να μιλάνε έτσι γι' αυτήν κρυβόταν στον αχυρώνα και έκλαιγε... Η Κική τα απογεύματα βοηθούσε την Κοκκινώ να γίνει καλύτερη στην ανάγνωση. Και είχε κάνει πολλή πρόοδο τις τελευταίες μέρες. Η Κοκκινώ είχε όμως ένα σπουδαίο χάρισμα... Το κακάρισμα της ήτανε το πιο γλυκό σε όλο το αγρόκτημα.

Αυτό δεν το αμφισβητούσε καμιά κότα και κανένα κοτοπουλάκι. Καθημερινά έκανε φωνητικές ασκήσεις και η φωνή της είχε γίνει τόσο ψηλή σαν σοπράνο. «Ευτυχώς που έχεις τόσο ωραία φωνή, της έλεγαν οι γειτόνισσες, διαφορετικά...»

Αχώριστες ήταν η Κική και η Κοκκινώ και μαζί έκαναν πολλά όνειρα. Η Κική ονειρευόταν να γίνει μια σπουδαία μπαλαρίνα και η Κοκκινώ να γίνει μια σπουδαία τραγουδίστρια. Οι άλλες κότες δεν τις πολυκαταλάβαιναν και τις θεωρούσαν ανόητες. Γι' αυτό και δεν τις έκαναν παρέα, τις έδιωχναν κάποιες φορές και τις κοροΐδευαν, γιατί έλεγαν πως δεν ταιριάζουν μαζί τους. Αυτές όμως δεν τις πείραζε, γιατί είχαν η μια την άλλη. Η Κική και η Κοκκινώ ήταν οι καλύτερες φίλες. Μοιράζονταν τα μυστικά, τα όνειρά τους και στήριζαν η μια την άλλη σε όσες δυσκολίες κι αν αντιμετώπιζαν. Γι' αυτό δεν είναι οι φίλες;

Κάθε πρωί, αφού έτρωγαν το πρωινό τους τα μικρά κοτοπουλάκια πήγαιναν στο σχολείο. Έμπαιναν σε μια γραμμή και το ένα πίσω από το άλλο και κάτω από το άγρυπνο βλέμμα του Κικιρίκου πήγαιναν στο σχολείο. Στον δρόμο για το σχολείο ο Κικιρίκος τους έλεγε πως πρέπει να προσπαθήσουν να γίνουν σπουδαίες κότες. Να μη γίνουν... κοτούλες που κουτοσμπολεύουν για όλα και για τους άλλους. Να ανοίξουν τα φτερά τους και να κυνηγήσουν το όνειρό τους. Να φύγουν τη ρετινιά που έβγαλαν οι άνθρωποι, πως όσοι είναι δειλοί είναι ...«κότες». Και τέλειωνε πάντα με αυστηρή συμβουλή ότι κανένα κοτοπουλάκι δε θα έπρεπε ποτέ να βγει από

τον φράκτη του αγροκτήματος... Τις συμβουλές του Κικιρίκου όλα τα κοτοπουλάκια τις άκουγαν αλλά περισσότερο η Κική και η Κοκκινώ.

Σήμερα η Κική δεν έχει τα κέφια της. Ούτε ένα σπαγκάτο δεν έκανε. Το κατάλαβε η Κοκκινώ ότι η Κική δεν ήταν στα καλά της.... «Φαίνεται πως θα είναι μια από εκείνες τις μέρες ... σκέφτεται η Κοκκινώ. Αν δεν είχε αυτά τα νεύρα η Κική, θα ήταν η καλύτερη κοτούλα!» σκέφτεται φωναχτά. Κι όταν θυμώνει της λέει πολύ άσχημα λόγια, λόγια που την πληγώνουν. Αλλά την αγαπά την Κική, είναι φίλη της. Κάνει η Κοκκινώ να την πλησιάσει, αλλά η Κική της λέει να την αφήσει ήσυχη. Της λέει πως δεν την θέλει πια για φίλη της, πως είναι ανόητη, πως δεν είναι καλή μαθήτρια και πως δε θέλει να κάνει παρέα μαζί της. Η Κοκκινώ δεν ξέρει τι να κάνει... Δεν της αρέσει όταν της μιλούν άσχημα... αλλά η Κική είναι φίλη της... Σκέφτεται...

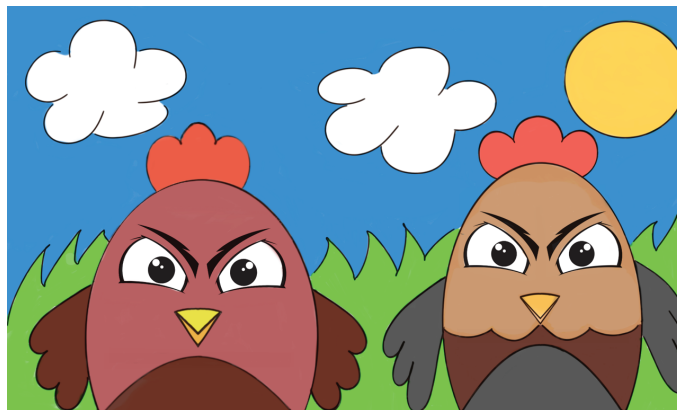
1η Επιλογή:

α) Να αφήσει την Κική και να πάει να κάνει παρέα με τα άλλα κοτοπουλάκια στο σχολείο. Στο κάτω κάτω ο καθένας έχει τις δυσκολίες του. Δε γίνεται μια φίλη να προσβάλλει τις αδυναμίες της φίλης της....

Πήγαινε στη σελίδα 9

β) Να μείνει μαζί με την Κική. Να την συγχωρέσει αφού είναι φίλες και να της ζητήσει να μην της ξαναπεί αυτά τα λόγια που την πληγώνουν. Να της εξηγήσει ότι δεν της αρέσει, όταν η φίλη της την διώχνει και τής μιλά τόσο άσχημα χωρίς λόγο....

Πήγαινε στη σελίδα 11

Η Κοκκινώ προχωρεί προς την αυλή. Βλέπει τις συμμαθήτριες της να παίζουν μαζί ένα επιδαπέδιο παιχνίδι. Τις πλησιάζει και τις ρωτά: «Να παίξω κι εγώ μαζί σας;» Αυτές την διώχνουν. «Να πας στη φίλη σου την Κική, αυτή δεν είναι η φίλη σου;» Γυρίζει πίσω και βλέπει την Κική να κάθεται μόνη. Σκέφτεται πως έτσι έπρεπε να είχε κάνει από την αρχή στην Κική, για να μάθει να μην της μιλά με αυτόν τον τρόπο. Είναι πολύ θυμωμένη μαζί της και τότε γυρίζει αποφασιστικά και λέει στις άλλες πως η Κική δεν έχει καλό χαρακτήρα και δεν είναι πια φίλη της. Μάλιστα μοιράζεται μαζί τους το μυστικό της Κικής. Λέει σε όλες το όνομα του κοκορή που αρέσει στην Κική. Και τότε αρχίζουν όλες να φωνάζουν ρυθμικά το όνομά του: ΚΑ-ΝΕ-ΛΗΣ. Η Κική αρχίζει να κλαίει και τρέχει να κρυφτεί. Η Κοκκινώ είναι ακόμα πολύ θυμωμένη, αλλά βλέποντας την Κική να κλαίει διστάζει.... Πώς έπρεπε να συμπεριφερθεί;

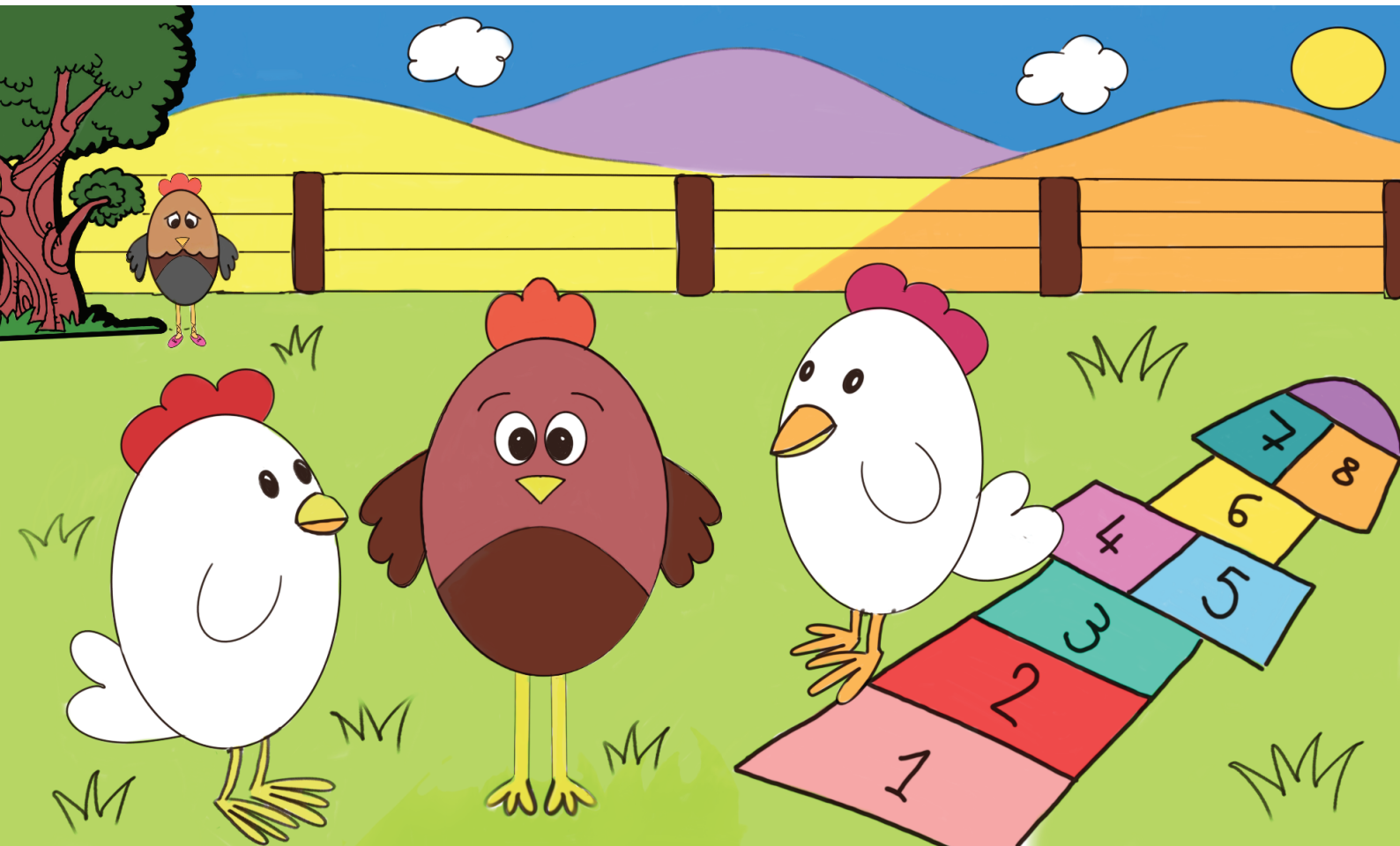
2η Επιλογή

α) Να ζητήσει συγγνώμη στην Κική και να ξαναγίνουν φίλες. Να παραδεχτεί πως αυτό που έκανε δεν ήταν σωστό και πως δεν έπρεπε να πει το μυστικό της. Αυτό που έκανε δείχνει πως η ίδια δεν είναι καλή φίλη και έμπιστη.

Πήγαινε στη σελίδα 14

β) «Μήπως άξιζει στην Κική αυτή η συμπεριφορά;» σκεφτόταν. Και συνέχισε με πολύ θυμό: «Να κλάψει, θέλω να κλάψει κι αυτή, για να καταλάβει πώς νιώθω κι εγώ όταν με πληγώνει με τα λόγια της... Κι ύστερα, όλα τα ξεχνά σαν να μην έγινε τίποτα... Αυτό με θυμώνει περισσότερο!!! Ε! Λοιπόν, όχι! Ως εδώ ήταν... Αρκετά ανέκτηκα τη συμπεριφορά της, μια να με έχει φίλη και μια να με διώχνει. Τώρα έχω νέες φίλες... Δε θα μείνω μόνη μου...»

Πήγαινε στη σελίδα 13

Η Κοκκινώ πλησιάζει την Κική.

-Να φύγεις σου είπα, δε σε θέλω πια για φίλη μου. Είσαι χοντρή και όλο μπερδεύεις τα πόδια και τα λόγια σου.... λέει η Κική.

Η Κοκκίνω την ακούει χωρίς να μιλά. Την κοιτάζει με παράπονο και ξαφνικά με δυνατή φωνή τής λέει:

-Κική, είσαι φίλη μου, αλλά αυτό που κάνεις δε μου αρέσει. Δε μου αρέσει όταν μου λες ότι είμαι χοντρή... ούτε ότι μπερδεύω τα πόδια και τα λόγια μου. Αυτά δεν τα λένε οι φίλες μεταξύ τους και ούτε είναι σωστό να τα λέμε σε κανένα. Μας το είπε η δασκάλα μας...

-Σου είπα πως δεν είσαι φίλη μου, δε σε θέλω για φίλη μου...συνεχίζει με κακία η Κική.

-Έλα βρε Κική.... μίλα μου... τι σου συμβαίνει; Γιατί είσαι αναστατωμένη; Τι συμβαίνει πραγματικά; Έχω κάνει κάτι που σε πλήγωσε; Αν έχω κάνει κάτι, χωρίς να το καταλάβω, θέλω να με συγχωρήσεις...

Η Κική δεν ξέρει τι να κάνει....

3η Επιλογή

α) Να ζητήσει συγγνώμη για τη συμπεριφορά της. Στο κάτω κάτω η Κοκκινώ είναι η πιο καλή της φίλη. Σε αυτή μπορεί να μιλήσει για αυτό που την απασχολεί...

Πήγαινε στη σελίδα 12

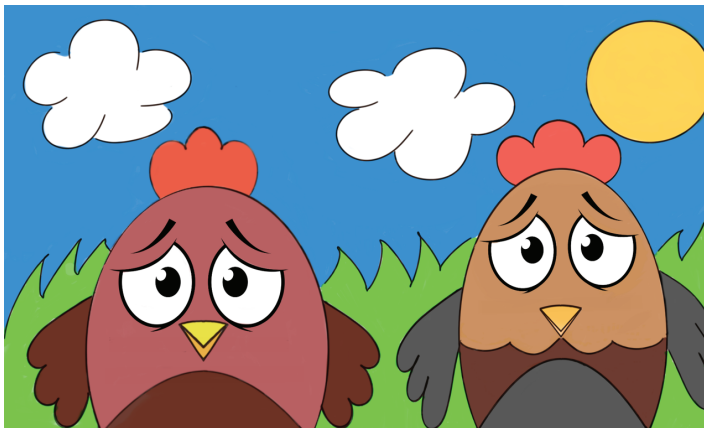
β) Να μείνει μόνη της. Δε χρειάζεται καμιά φίλη. Κανείς δεν μπορεί να την καταλάβει...

Πήγαινε στη σελίδα 15

-Κοκκινώ, συγγνώμη... δε συμπεριφέρθηκα σωστά σε σένα και αυτό είναι πολύ άδικο. Εσύ δεν φταις σε τίποτα. Εσύ έχεις μεγάλη καρδιά. Όλους τους συγχωρείς αλλά τους βαρέθηκα όλους εδώ στο αγρόκτημα... Θέλω να φύγω... κανένας δε με καταλαβαίνει, κανένας δεν πιστεύει σε εμάς... Χτες θύμωσα που άκουσα τις γειτόνισσες να σε κοροϊδεύουν. Και μετά τις άκουσα να κατηγορούν και τις δυο μας... πως είμαστε ανόητες και κοκορόμυαλες... Το παράπονό μου είναι ότι ούτε κι εσύ δεν το καταλαβαίνεις.... Όλοι μάς κοροϊδεύουν στο αγρόκτημα, δεν πιστεύουν πως μπορούμε να γίνουμε αυτό που θέλουμε όσο και αν το θελήσουμε! Θέλουν να γίνουμε κι εμείς σαν όλες τις άλλες!!! «Κότες» για μια ζωή! Δεν έχουν άδικο οι άνθρωποι που μας χρησιμοποιούν όταν θέλουν να πουν για κάποιον ότι είναι δειλός.... Λοιπόν, μπορείς να καταλάβεις πώς νιώθω; Όλα αυτά με θυμώνουν... Θέλω να προσπαθήσω να γίνω αυτό που ονειρεύομαι....να γίνουμε αυτό που ονειρευόμαστε...

Πήγαινε στη σελίδα 13

Στο μάθημα η Κική δεν είπε κουβέντα. Τα μάτια της ήταν κατακόκκινα από το κλάμα. Κι όλα γύριζαν στο μυαλό της ασταμάτητα σαν σβούρα. «Μα η Κοκκινώ να πει το μυστικό της, σκεφτόταν και μάλιστα σε αυτές που την κοροϊδεύουν; Αυτό δεν το χωρούσε το μυαλό της. Την ώρα του μαθήματος η Κοκκινώ λοξοκοιτούσε την Κική. Οι συμμαθήτριάς της κρυφογελούσαν και την κοροϊδεύαν. Η Κοκκινώ ένιωθε ένα περίεργο πόνο στο στομάχι. Δεν της άρεσε να βλέπει την Κική σε τέτοια χάλια. Αλλά πάλι ο θυμός την τύφλωνε. «Έτσι πρέπει να γίνει, για να καταλάβει πώς νιώθουν οι άλλοι όταν τους πληγώνει, σκεφτόταν. Κι εγώ έκλαιγα πολύ όταν με είπε ανόητη και πως δεν τα καταφέρνω στα μαθήματα, συνέχιζε να σκέφτεται.

Ούτε που το κατάλαβε η Κοκκινώ πότε χτύπησε το κουδούνι, έτσι βυθισμένη που ήταν στην σκέψη της.... Γρήγορα συνέρχεται και προχωρά με τις νέες φίλες της. Γυρίζει όμως και ψάχνει με το βλέμμα της να δει πού είναι η Κική. Δεν την βλέπει πουθενά... Την βλέπει να φεύγει προς τον φράκτη. Πού πάει η Κική; «Κική, της φωνάζει, πού πάς;» Μα η Κική τίποτα. Προχωρεί χωρίς να κοιτάζει πίσω... Και τότε θυμήθηκε που της είπε μια φορά πως θα φύγει από το αγρόκτημα. Πως είχε βρει μια τρύπα στον φράκτη και από εκεί θα έφευγε... Όσο κι αν τρέχει ξοπίσω της δεν την φτάνει... Τα πόδια της μπερδεύονται και πέφτει φαρδιά κάτω.... Τώρα τι να κάνει;

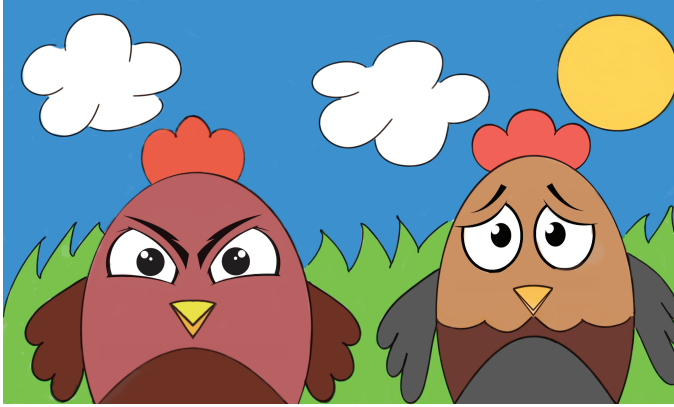
4η Επιλογή

α) Να ζητήσει βοήθεια από τον Κοκορή. Είναι πολύ επικίνδυνο αυτό που κάνει η Κική, να βγει μόνη στο λιβάδι..

Πήγαινε στη σελίδα 19

β) Να τρέξει να την βρει και να πάει μαζί της. Κανένας δεν πρέπει να εγκαταλείπει τον φίλο του ακόμα κι αν γνωρίζει ότι κάνει λάθος.

Πήγαινε στη σελίδα 15

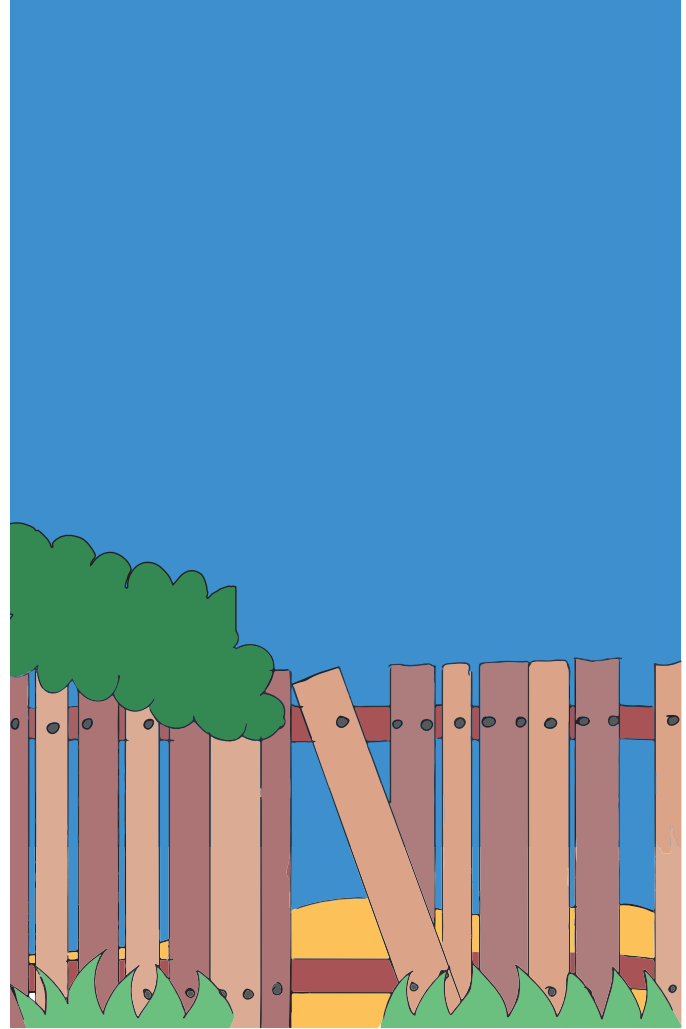

- Κική, καλέ Κικίτσα, συγγνώμη! Το ξέρω πως δε θέλεις να με ξαναδεις....τώρα που είπα το μυστικό σου στις άλλες.... Το ξέρω πως αυτό που έκανα είναι ασυγχώρητο , αλλά θύμωσα μαζί σου... Με πλήγωσε πολύ ο τρόπος που μου μίλησες. Αλλά εσύ είσαι η φίλη μου, η καλύτερή μου φίλη κι εσύ θα είσαι για πάντα. Εσύ με σηκώνεις κάθε φορά που μπερδεύω τα πόδια μου... Δεν μπορώ να σε βλέπω τόσο στενοχωρημένη....Και για όλα αυτά, εγώ φταίω.

- Δεν φταις μόνο εσύ, Κοκκίνω, έπρεπε να σου εξηγήσω.... να σου εξηγήσω αυτό που μου συμβαίνει...

Για να μάθεις τι άλλο είπε στην Κοκκίνω,

Πήγαινε στη σελίδα 12

Η Κική παίρνει τη σάκα της και περνά την αυλή του σχολείου. Ξέρει πού πρέπει να πάει. Την περασμένη βδομάδα είδε μια μικρή τρύπα στον φράκτη. Τόση δα, αλλά σίγουρα την χωρούσε να περάσει... Καλύτερα να φύγει από το αγρόκτημα. Κανείς δεν θα την ψάξει... Ούτε και η Κοκκινώ... Αυτήν κατάφερε να την διώξει από κοντά της... Της είπε πολλά και άσχημα πράγματα. Ποτέ δε θα τη συγχωρέσει.... Θυμήθηκε τα λόγια του κυρ- Κικιρίκου ότι κανένα κοτοπουλάκι δε βγαίνει έξω από τον φράκτη μόνο του... γιατί παραμονεύει ο κίνδυνος... Αλλά δεν την ένοιαζε καθόλου... Το αγρόκτημα δεν ήταν και το καλύτερο μέρος να ζει κάποιος που έχει όνειρα! Καλύτερα να το ρισκάρει και να φύγει...Τουλάχιστον θα είχε να λέει ότι προσπάθησε...Εκεί που έκανε να περάσει το ποδαράκι της από τον φράκτη ακούει πίσω της ένα μεγάλο θόρυβο. Γυρίζει και τι να δει; Η Κοκκινώ! Φαρδιά πλατιά είχε πέσει κάτω και ακούστηκε ένας δυνατός γδούπος...

-Κοκκινώ, εσύ εδώ! της είπε με έκπληξη.

-Κική μου, πήρα το σύντομο το μονοπάτι και σε πρόφτασα. Θα' ρθω μαζί σου! Σιγά που θα αφήσω τη φίλη μου να περάσει μόνη της το λιβάδι! Θα κυνηγήσουμε μαζί τα όνειρά μας...

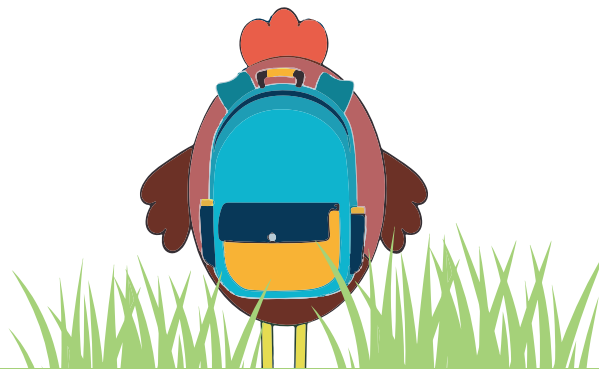
Η Κική έτρεξε και την αγκάλιασε. «Γ' αυτό σε αγαπώ, της είπε τρυφερά, γιατί είσαι τόσο απρόβλεπτη... Και συνέχισε: λοιπόν τι λες, φεύγουμε;»

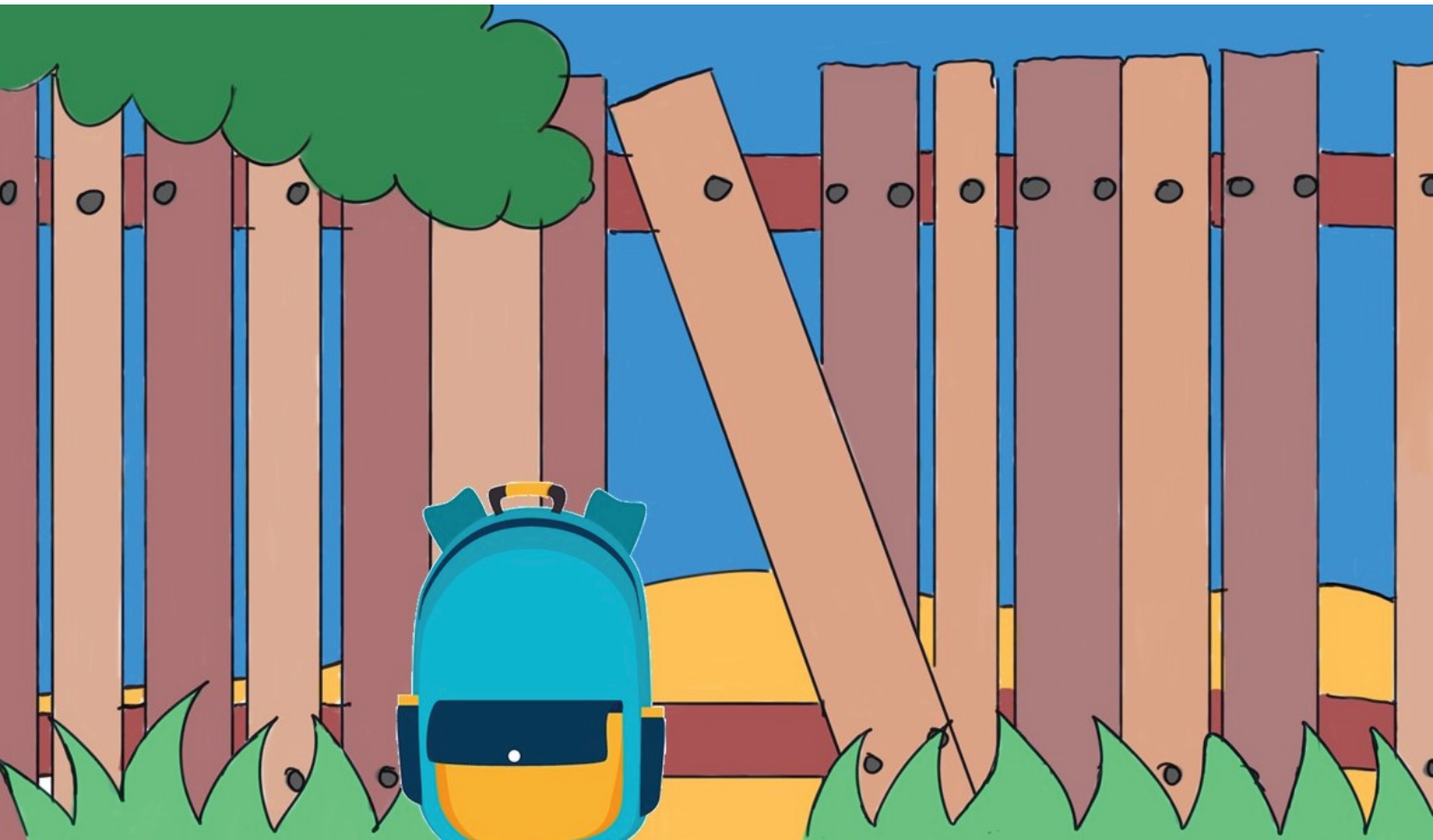
- Θυμάσαι τι είπε ο κυρ- Κικιρίκος; Υπάρχει κίνδυνος στο λιβάδι! Φοβάμαι! Αλλά μαζί σου νιώθω τόσο δυνατή. Εξάλλου δε θέλω να σε αφήσω ποτέ μόνη!

- Για πού το βάλατε κοτούλες μου; ακούστηκε αυστηρή η φωνή του κυρ-Κικιρίκου. Ο κυρ-Κικιρίκος βλέποντας την Κοκκινώ να τρέχει παραξενεύτηκε και έτρεξε ξοπίσω της.

Η Κική και η Κοκκινώ κρύβονται στα ...φτερά τους.... Τρέμουν σαν...πουλάκια...

Βλέποντάς τις ένιωσε την καρδιά του να σφίγγει.... Τι να κάνει στ' αλήθεια;

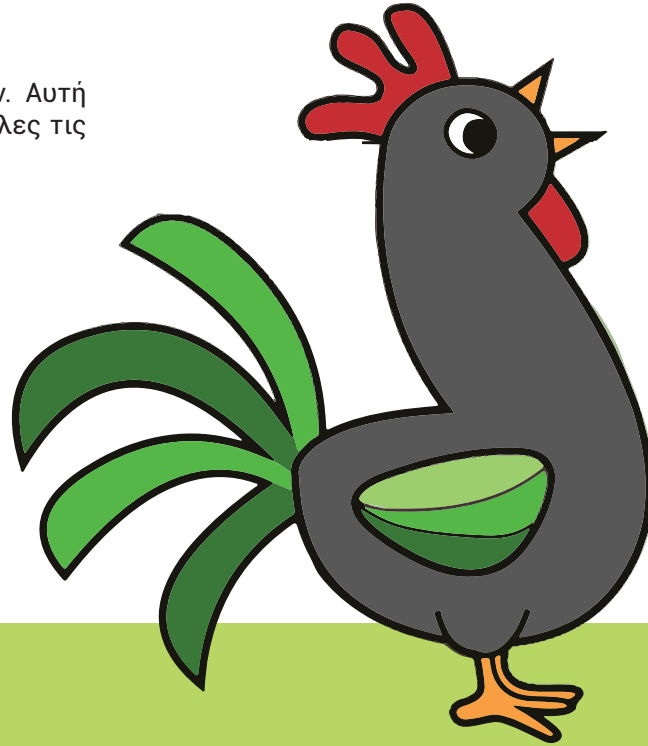
5η Επιλογή

α) Να αφήσει τις δύο κοτούλες να πάρουν τον δρόμο τους ...

Πήγαινε στη σελίδα 20

β) Να εμποδίσει τις δύο κοτούλες να φύγουν. Αυτή εξάλλου είναι η δουλειά του, να προστατεύει όλες τις κόττες, τις κοτούλες και τα κοτοπουλάκια...

Πήγαινε στη σελίδα 18

- Τι να κάνω μαζί σας;, γυρίζει και τους λέει αυστηρά.
- Θέλουμε να φύγουμε! Είμαστε μεγάλες πια... Θέλουμε να γίνουμε αυτό που ονειρευόμαστε... είπε αποφασιστικά η Κική.
- Έχουμε η μια την άλλη, συμπλήρωσε, η Κοκκινώ! Και οι δυο μαζί είμαστε πολύ δυνατές! Θυμόμαστε πάντα τα λόγια σου κυρ-Κικιρίκο, πως υπάρχει κίνδυνος στο λιβάδι, αλλά μαζί νιώθουμε δυνατές....

Ακούγοντας ο κυρ-Κικιρίκος τις δυο κοτούλες να μιλούν τόσο αποφασιστικά, κάτι άλλαξε μέσα του... Δεν πίστευε στ' αυτιά του πως δύο μικρές κοτούλες έκρυβαν τόση δύναμη. Η φιλία τους ήταν τόσο δυνατή...

Εξάλλου τις παρατηρούσε στη φάρμα, πώς στήριζε η μια την άλλη όταν τις κορόιδευαν. Η φωνή του μαλάκωσε.

- Με εκπλήσσουν τα λόγια σας, κοτούλες μου, μικρές.

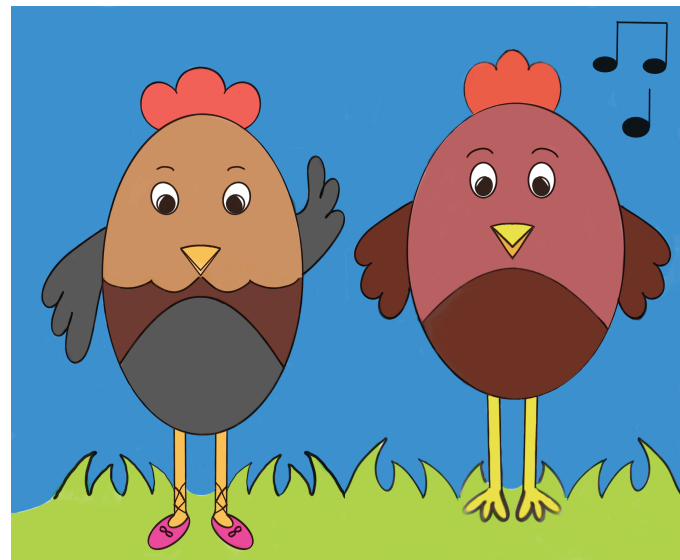
Νιώθετε δυνατές, αλλά είστε στην πραγματικότητα; Ο κίνδυνος είναι πολύ μεγάλος κι εσείς ακόμη άπειρες... δεν είστε ακόμα έτοιμες να περάσετε το λιβάδι....

- Το λιβάδι θα κρύβει πάντα κινδύνους... κυρ-Κικιρίκο, αποκρίνεται η Κική.

- Κι εμείς θα είμαστε δυνατές να τους αντιμετωπίσουμε, συμπλήρωσε αποφασιστικά η Κοκκινώ.

- Ακριβώς, όπως τα λες , Κοκκινώ, θα είστε δυνατές... στο μέλλον... Τώρα μικρές μου δεν είναι η ώρα σας... Όταν θα είστε έτοιμες, τότε να ανοίξετε τα φτερά σας! Γρήγορα τώρα, πίσω στο σχολείο, πριν προλάβει η δασκάλα να σας ψάξει... και πριν οι μαμάδες σας αρχίζουν να καθαρίζουν από την λύπη τους. Όταν θα είστε έτοιμες, εγώ θα σας ανοίξω την πόρτα να πετάξετε μακριά, να κυνηγήσετε τα όνειρά σας!!

ΤΕΛΟΣ

Κυρ-Κοκορή, Κικιρίκο, φώναζε λαχανιασμένη καθώς έτρεχε, η Κοκκινώ... και μπερδεύονταν τα ποδαράκια και τα λόγια της. Κυρ- Κικιρίκο, φώναζε και μια η φωνή της ακουγόταν μπάσα, και μια σοπράνο...

- Τι έγινε Κοκκινώ; Πάλι πρόβες κάνεις; Πάλι εξάσκηση για τη φωνή σου;

- Τρέξε, κυρ- Κικιρίκο, η Κική, η φίλη μου, κινδυνεύει!

- Κινδυνεύει; Και με το βλέμμα του έριξε μια ματιά στο λιβάδι και μετά στον ουρανό! Μα δε βλέπω κάποιο κίνδυνο;

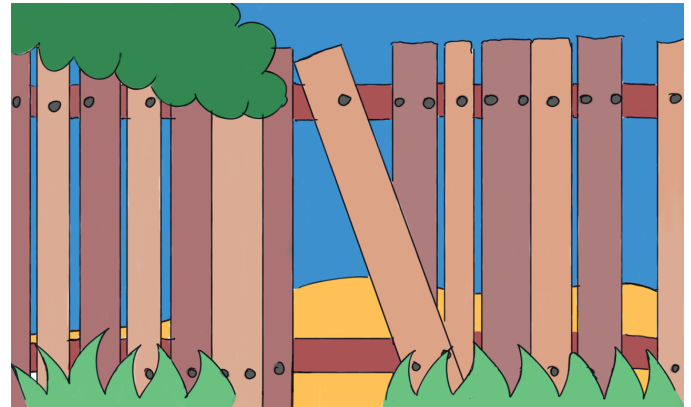
- Η Κική βρήκε λέει μια τρύπα στον φράκτη. Θα φύγει κυρ-Κικιρίκο!!Στο λιβάδι υπάρχει κίνδυνος!

- Κικιρίκου, φώναξε όσο πιο δυνατά μπορούσε. Αμέσως όλες οι κότες και τα κοτοπούλακια έτρεξαν στον αχυρώνα.

Η Κική ήταν έτοιμη να βγει έξω από το αγρόκτημα. Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά. Μόλις έβαλε το ποδαράκι της έξω από τον φράκτη, άκουσε τον Κυρ Κικιρίκο. Η καρδιά της χτυπούσε τώρα πιο δυνατά! Σταμάτησε και έκανε πίσω. «Κίνδυνος» σκέφτηκε! Κι έτρεξε κι αυτή προς τον αχυρώνα...

Μόλις την είδε η Κοκκινώ να προβάλλει πίσω από τα ξύλα, έτρεξε και την αγκάλιασε. «Κική μου, με λαχτάρησες! Είσαι η φίλη μου!, η καλύτερή μου φίλη! Δε θα άφηνα ποτέ να πάθεις κακό!

ΤΕΛΟΣ

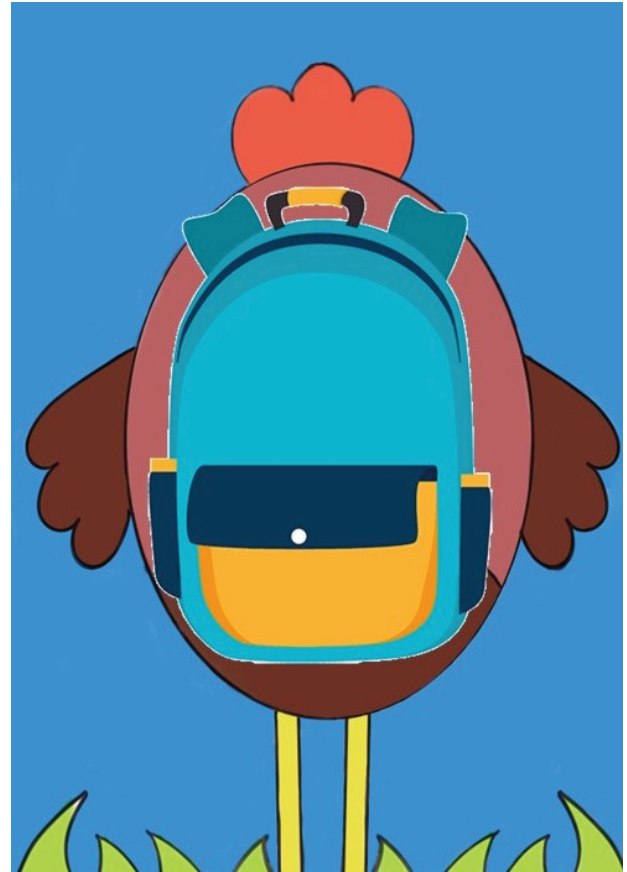

- Θέλουμε να φύγουμε! Είμαστε μεγάλες πια... Θέλουμε να γίνουμε αυτό που ονειρευόμαστε...είπε αποφασιστικά η Κική.

- Έχουμε η μια την άλλη, συμπλήρωσε, η Κοκκινιώ! Και οι δυο μαζί είμαστε πολύ δυνατές! Θυμόμαστε πάντα τα λόγια σου κυρ-Κικιρίκο, πως υπάρχει κίνδυνος στο λιβάδι, αλλά μαζί νιώθουμε δυνατές....Ξέρουμε πως ποτέ δεν πρέπει να εγκαταλείψουμε η μια την άλλη. Ξέρουμε και πως να αντιμετωπίσουμε πολλές απειλές...

Ακούγοντας ο κυρ-Κικιρίκος τις δυο κοτούλες να μιλούν τόσο αποφασιστικά, κάτι άλλαξε μέσα του... Δεν πίστευε στ' αυτιά του πως δύο μικρές κοτούλες έκρυβαν τόση δύναμη. Η φιλία τους ήταν τόσο δυνατή... Εξάλλου τις παρατηρούσε στη φάρμα, πώς στήριζε η μια την άλλη όταν τις κορόιδευαν. Η φωνή του μαλάκωσε.

- Λοιπόν μικρές μου κοτούλες, φαίνεται πως ωριμάσατε... Το λέει η ψυχή σας... Τόσο εγώ, όσο και οι άλλες κότες δεν το 'χαμε καταλάβει πως σκέφτεστε ώριμα. Νομίζω πως είστε έτοιμες να περάσετε από το λιβάδι και να κυνηγήσετε τα όνειρά σας... Λοιπόν, γρήγορα, φύγετε πριν αλλάξω γνώμη... Ακολουθήστε το μονοπάτι με τις μαργαρίτες. Εκεί θα είστε ασφαλείς...

ΤΕΛΟΣ

Πρόγραμμα: Erasmus+

Βασική δράση: Cooperation for innovation and the exchange of good practices

Τίτλος έργου: Story Changers: enhancing pupils' social skills and enriching teaching methods through storytelling and virtual reality

Σύντομος τίτλος έργου: Story Changers

Αριθμός συμφωνίας: 2020-1-CY01-KA201-066072

Έναρξη έργου: 01/12/2020

Λήξη έργου: 30/06/2023

Συντονιστής:

Εταίροι:

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Η υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην παραγωγή της παρούσας έκδοσης δεν συνιστά αποδοχή του περιεχομένου, το οποίο αντικατοπτρίζει αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών, και η Επιτροπή δεν μπορεί να αναλάβει την ευθύνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτήν.